

Göteborg den 29 juni 2020

Havs- och vattenmyndigheten

Att: Malin Wilhelmsson

walin.wilhelmsson@havochvatten.se

Skriftligt inspel från SFPO till Havs- och vattenmyndigheten i anledning av regeringsuppdraget ”Förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden”

Sveriges Fiskares PO (SFPO) vill härmed inge denna skrivelse angående rubricerat regeringsuppdrag. Genom uppdraget ska myndigheten utreda och förslå ändringar i fiskeförordningen (1994:1716) för att genomföra ett generellt förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden innanför trålgränsen; myndigheten ska vidare redovisa hur ett generellt stopp för bottentrålningen kan införas i övriga svenska skyddade områden utanför trålgränsen och tillämpas även på utländska fiskefartyg.

I samband med uppdragets tillkännagivande, vilket väckte en minst sagt mycket stor oro inom fiskarkretsar, arrangerade SFPO ett stormöte på Lökeberg den 6 mars 2020. Vi är tacksamma för er närvaro vid stormötet och de uppfattningar som där framkom i diskussionerna, bland annat med er, vidhåller SFPO. Nedan presenteras våra grundläggande uppfattningar i skrift i anledning av frånvaron av tidigare skriftligt inspel.

Den politiska intentionen att förbjuda bottentrålning är för det kvarvarande svenska demersala yrkesfisket en ödesfråga – om ett sådant förbud blir verkligen kommer lejon delen av svenskt demersalt fiske att upphöra och en svensk basnäring går i graven.

Frågan måste ses i ljuset av fakta och övriga relevanta omständigheter samt inte minst inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.¹

Aktörerna inom svenskt demersalt yrkesfiske är småföretagare som långsiktigt hållbart skördar det haven ger. Dessa företag är utspridda längs hela landets kuster och har en viktig roll att fylla – de genererar sysselsättning och varje fiskare sysselsätter ett antal andra personer i land. Dessa företag bidrar aktivt genom sin verksamhet till uppfyllandet av den av riksdagen beslutade Livsmedelsstrategin. Dessa företag som bedriver sin verksamhet som världsledande i skonsamhet förser konsumenter med förstklassiga efterfrågade marina livsmedel. Fisket spelar även en stor roll för våra kustkommuner och bidrar positivt till turism och upplevelser.²

Våra medlemmar bedriver ett yrkesfiske som är långsiktigt hållbart. Det småskaliga och ofta kustnära fiske som bedrivs är världsledande i såväl skonsamhet som kvalité. Det förefaller oss som paradoxalt att förevarande uppdrag utdelats samtidigt som till exempel holländska bomtrålare bedriver ett långt mindre skonsamt fiske i våra fiskevatten i Skagerrak.

SFPO har en progressiv syn på möjligheterna att minska yrkesfiskets negativa miljöeffekter och våra medlemmars fiskerier är ett bevis på just detta. Därför framstår det för oss som paradoxalt att ett av världens sammantaget betraktat bästa bottentrålsfiskerier är det som ska stå i skottgluggen.

Det fiske som står i skottgluggen för förevarande regeringsuppdrag är det svenska, sedan länge viktiga, fisket efter fisk och skaldjur (räka och havskräfta). Fisket bedrivs selektivt, med artsorterande rist etcetera. Svenskt fiske har varit och är en stark förespråkare för ett selektivare fiske med mindre negativa miljöeffekter. Om förevarande uppdrag föranleder beslut i den riktning som uppdraget anger så är mer eller mindre hela det västsvenska fisket efter räka och havskräfta utplånat och därmed också en del av Västsveriges kulturella arv.

SFPO må ibland ha helt olika uppfattningar om fiskets bedrivande än Havs- och vattenmyndigheten, men den kompetens som finns om svenskt yrkesfiske finns (bortsett ifrån inom näringen och SLU Aqua) hos Havs- och vattenmyndigheten. Att överlåta beslutanderätt i frågor som myndigheten har expertkunskap om till regeringen förefaller vara på tvärs mot svensk myndighetstradition; att ens överväga en sådan tanke förefaller oss vara ett exempel på synnerligen dålig politik.

Om ett förbud mot bottentrålning i marina skyddade områden realiserar kommer samtliga som fiskar och har sin försörjning i kräftfisket att påverkas mycket negativt. De kvarvarande fiskarna kommer att tvingas fiska längre ut från land, vilket skulle göra dem mer utsatta för vädret. Härtill kommer omständigheten att en ny trafikled – S-rutten – sannolikt innebär mer trafik i dessa områden. Riskerna för det kvarvarande fisket skulle öka markant.

Som ni känner till har SFPO tillsammans med HKPO tillsatt en gemensam arbetsgrupp för att vara er behjälpliga i ert arbete föranlett av rubricerat regeringsuppdrag.

¹ Se Aqua Reports 2018:7, Bottentrålning – effekter på marina ekosystem och åtgärder för att minska bottenpåverkan (https://www.slu.se/globalassets/ew/org/inst/aqua/externwebb/sidan-publikationer/aqua-reports-xxxx_xx/aquarapporter/2018/aqua-reports-2018-7.pdf). Bottentrålning är den förhärskande metoden för att fiska fisk och skaldjur överallt på vår planet. Den gemensamma fiskeripolitiken reglerar bland annat bottentrålsfiskets bedrivande.

² Se AgriFood rapport 2019:1, Värden i svenskt yrkesfiske (<https://www.agrifood.se/publication.aspx?fKeyID=1955>).

Med vänlig hälsning

Peter Ronelöv Olsson
Ordförande SFPO

Fredrik Lindberg
Ombudsman SFPO